

Kl. 13.25

Spm. nr. US 74**Anne-Marie Meldgaard (S):**

Nu kan man jo godt forstå, hvis en familie søger om familiesammenføring, at de gerne vil have deres sag afklaret ret hurtigt. Der er tit børn, der måske bliver sendt ud af landet, eller en mor og en far, der bliver splittet, osv. Der vil jeg godt spørge integrationsministeren, hvor meget lige præcis den her form for telefonkontakt vægter i forhold til Udlændingestyrelsen, for mine erfaringer er jo, at hvis man i dag ringer og beder om oplysninger osv., er det meget, meget svært i denne her slags personfølsomme sager.

Vil der være sådan et helt nyt koncept i forhold til netop det, at borgeren selv er med i det her, og at man på den måde får den mere direkte adgang også til Udlændingestyrelsens sagsbehandling?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke oplyse, hvor meget telefonkontakter til kommunerne kan lette sagsbehandlingen. Det, som vi har skrevet i oplægget, er, at nu vil vi indstille borgerkontakten på en ny model, hvor vi, frem for at det offentlige skal gøre alting for borgerne, vil gøre det muligt for borgerne selv at hjælpe med til at give en hurtigere sagsbehandling.

Nu har edb-teknikken jo gjort det muligt for borgerne uden at ulejlige sagsbehandleren at orientere sig om, hvad det er, der lægges vægt på, hvad det er, der giver lange sagsbehandlingstider, osv. Når det gælder familiesammenføringer skal der jo ofte indhentes oplysninger fra den enes hjemland, og jeg tror nok, at det er det, der tager tid i familiesammenførings-sagerne.

Det er jo lidt vanskeligere at komme til livs, men selvfølgelig vil det også her være muligt for den danske reference, som det hedder, at gøre noget for at få oplysningerne fra hjemlandet i tide og i en form, så Udlændingestyrelsen kan benytte dem.

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Det var det sidste spørgsmål til integrationsministeren.

Så er der spørgsmål til justitsministeren, først fra hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille justitsministeren et spørgsmål om den såkaldte Guantánamofange, det vil sige den danske statsborger, der nu har siddet fængslet temmelig længe på Guantánamobasen for sin deltagelse i krigen i Afghanistan.

Jeg vil begynde med at sige, at jeg ikke kender mere til sagen end andre avislæsere. Jeg har altså set, hvad der har stået om manden og om hans færden, og jeg har her på det sidste kunnet konstatere, at der er adskillige folk fra Pentagon, som har sagt, at han slet ikke er så uskyldig, som det lyder til. Det er tydeligt, at når han har fået lov at komme hjem nu, så er det som en slags belønning til Danmark for dets støtte i krigen imod terror. Men det ophæver jo altså ikke, at disse Pentagonansatte, som kender ham, har sagt, at der i høj grad er tale om en farlig mand.

Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren: Har man fra ministeriets side gjort noget som helst for at undersøge hans forhold, sådan at man f.eks. kunne konstatere, om han har ført våben imod danske soldater i Afghanistan og dermed gjort sig skyldig i landsforræderi?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne besvare det spørgsmål fra hr. Søren Krarup meget kort og koncist: Jeg kan ikke udtale mig om de konkrete oplysninger, der foreligger i sagen, men det, jeg kan sige til hr. Søren Krarup, er, at der ikke er fremkommet oplysninger, som giver grundlag for at retsforfølge den pågældende i Danmark. Det har jeg også orienteret Det Udenrigspolitiske Nævn om.

Men jeg synes, det er meget væsentligt for mig i dag at få understreget over for hr. Søren Krarup, at der altså ikke er fremkommet oplysninger, jeg er ikke blevet præsenteret for oplysninger, der giver grundlag for at retsforfølge den pågældende i Danmark.

Søren Krarup (DF):

Der er ikke fremkommet oplysninger, men dermed ikke være sagt, at justitsministeren ikke kunne søge disse oplysninger.

Jeg må sige, at når jeg ser straffelovens § 102, som siger, at den, som under krig eller besættelse yder fjenden bistand ved råd eller dåd eller til fremme af fjendtlig interesse, svækker den danske stat eller dens forbundsfællers kampdygtighed, straffes med fængsel indtil 16 år, og når jeg så hører, hvordan den pågældende er rejst fra